

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 69
din 27.01.2016

Dosar nr.: 493/2015

Petiția nr.: 5495/21.08.2015

Petent:.....

Reclamați: Ministerul Apărării Naționale

Obiect: tratament discriminatoriu ca urmare a incapacității de a mai participa la misiuni

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1., domiciliat în Județul Suceava

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamațiilor

I.2.1. Ministerul Apărării Naționale, având sediul în București, str. Izvor, nr. 3-5, Sector 5, reprezentat prin Direcția pentru relația cu Parlamentul și asistență juridică.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin sesizarea făcută, petentul arată faptul că a fost discriminat la întoarcerea din misiune. Starea de sănătate a petentului s-a deteriorat brusc, nemaifiind posibil să participe la misiuni. Petentul consideră că a fost discriminat comparativ cu alți colegi, răniți în timpul misiunilor, colegi care au fost transferați pe funcții de birou.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, cu modificările și completările ulterioare, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Părțile (petentul și părțile reclamate) au fost citate pentru data de 29.09.2015 (filele 13-15 din dosar) la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare CNCD), fiind invocată, din oficiu, excepția tardivității cererii, aspect pus în discuția părților.

3.3. La data stabilită au lipsit părțile.

3.4. Partea reclamată a formulat un punct de vedere, înregistrat la C.N.C.D. sub nr. 6266/30.09.2015, înscris comunicat petentului.

3.5. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Prin petiția formulată, petentul arată faptul că a fost militar angajat pe baza de contract, iar în luna ianuarie 2006 a plecat într-o misiune în Irak. Înainte de a pleca în misiune a făcut toate verificările necesare și a dat toate testările impuse de natura unei asemenea misiuni, fiind considerat apt pentru comisie.

4.1.2. Înainte de a pleca în misiune s-a încheiat o asigurare colectivă cu o societate de asigurări, fără a cunoaște clauzele acesteia.

4.1.3. Petentul arată faptul că i s-a făcut rău, iar starea sa de sănătate s-a deteriorat brusc odată cu ajungerea în teatrul operațional. După trei zile a fost repatriat.

4.1.4. Ca urmare a șocului emoțional a început să aibă halucinații, petentul fiind diagnosticat cu schizofrenie paranoidă de gradul II, având certificat de handicap accentuat.

4.1.5. Petentul a fost internat pentru 6 luni, ulterior fiindu-i desfăcut contractul de muncă întrucât era inapt să mai participe la misiuni de război.

4.1.6. Petentul se consideră discriminat raportându-se la alți colegi, răniți, deveniți inapți pentru misiuni de război, colegi care au fost transferați pentru a efectua activități la birou. Tratatamentul diferențiat aplicat petentului a deteriorat și mai mult starea sa de sănătate.

4.1.7. Petentul a ajuns în imposibilitate de a se trata (pensia pentru incapacitate de muncă fiind derizorie, având în vedere vârsta petentului, 34 ani și pensia de handicap).

4.1.8. Petentul arată faptul că nu a fost sprijinit nici în vederea încasării contravalorii sumei care i se cuvenea din asigurarea încheiată cu societatea de asigurări.

4.1.9. Dimpotrivă, partea reclamată tergiversează judecarea cauzei și recuperarea sumei cuvenite.

4.1.10. Petentul arată faptul că se consideră discriminat, arătând faptul că i s-a îngrădit exercitarea dreptului la muncă pe temei de boală cronică necontagioasă și dizabilitate.

4.2. Susținerile părții reclamate

4.2.1. Prin punctul de vedere formulat, se solicită respingerea cererii formulate, pe cale de excepție, iar pe fond, respingerea ca neîntemeiată.

4.2.2. Partea reclamată solicită respingerea cererii ca fiind tardiv introdusă, având în vedere prevederile art. 20 din OG nr. 137/2000. Petentul cunoștea sau ar fi trebuit să cunoască prevederile normei juridice cu caracter reparator, și anume, OUG nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2007.

4.2.3. A doua excepție invocată de către reclamat este aceea a necompetenței materiale a Consiliului referitor la solicitarea petentului de a se constata atitudinea culpabilă a părții reclamate privind încasarea de către petent a primei de asigurare.

4.2.4. Cele învederate de către petent exced sferei de competență a Consiliului, vizând aspecte de natură financiară. De altfel, o cerere cu obiect similar formează și obiectul unui dosar aflat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția a II-a Civilă.

4.2.5. Pe fond, în conformitate cu prevederile OUG 82/2006, art. 1, beneficiul creat de legiuitor vizează „modalitățile de recunoaștere a meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare, prin acordarea unor distincții și crearea posibilității menținerii în structurile Ministerului Apărării Naționale a răniților, a celor care au dobândit alte afecțiuni fizice sau a celor care au devenit invalizi pe timpul sau din cauza participării la acțiuni militare”.

4.2.6. În cazul concret expus, petentul arată faptul că diagnosticul stabilit este de schizofrenie paranoidă, afecțiune care, potrivit art. 10 din Ordinul nr. 8/20013 al M.A.P.N. pentru aprobarea Metodologiei privind evaluarea stării de sănătate și stabilirea aptitudinii medico-militare a personalului participant la misiuni și operații în afara teritoriului statului român și a baremului medical aferent, face parte din categoria bolilor psihice.

4.2.7. Prin urmare, fiind vorba de o afecțiune psihică și nu de o afecțiune fizică, situația militarului nu poate fi circumscrisă prevederilor O.U.G. nr. 82/2006.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul reține faptul că petentul se consideră discriminat, comparându-se cu alți colegi, întrucât nu a fost păstrat în cadrul armatei, criteriul invocat fiind cel de boală cronică necontagioasă și handicap.

Al doilea capăt de cerere se referă la atitudinea reclamatului care nu a luat măsurile necesare pentru ca petentul să poată încasa prima de asigurare, primă ce i-ar fi revenit potrivit poliței colective, poliță semnată înainte de a pleca în misiune, în anul 2006.

5.2. În drept, potrivit dispozițiilor art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, care prevăd „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”. Colegiul urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepțiilor invocate din oficiu respectiv, excepția tardivității și în subsidiar, excepția necompetenței cu privire la capătul de cerere referitor la acordarea de despăgubiri.

5.3. Luând act de plângere precum și de obiectul acesteia, astfel cum este formulat, Colegiul urmează a **analiza excepția tardivității introducerii sesizării** la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării. Corelativ circumstanțierii faptelor ratiōne temporis, Colegiul Director constată că, în speță, alegația săvârșirii faptelor de discriminare este strâns legată de un cumul de acte sau fapte ce s-au desfășurat pe parcursul unei perioade de timp.

5.4. Din înscrisurile depuse la dosar, Colegiul reține că angajarea petentului a încetat la data de 05.07.2006. Petentul apreciază faptul că în cazul său s-ar fi putut găsi o modalitate de a fi păstrat, eventual cu schimbarea activității.

5.5. Având în vedere că faptele reclamate au avut loc în anul 2006, a fost invocată din oficiu excepția tardivității cererii, excepție pusă în dezbateră petentului și a părților reclamate.

5.6. În raport cu aceste observații de fapt, coroborat prevederilor art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director reține că „(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an **de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință** de săvârșirea ei”. Corelativ circumstanțierii faptelor de discriminare ratiōne temporis, termenul prevăzut în art. 20 alin.1 este un termen de procedură, reprezentând intervalul de timp înăuntru căruia trebuie îndeplinit actul de sesizare al Consiliului

Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la săvârșirea unor fapte sau acte de discriminare. Din interpretarea alin.1 al art. 20, Colegiul Director reține că legiuitorul a instituit un termen legal, circumscris unui interval determinat de timp, în speță, de un an de zile, care începe **să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință petentul de săvârșirea ei**, constituind astfel un termen peremptoriu.

5.7. Față de aspectele reținute mai sus, coroborat cu introducerea petiției la CNCD la data de 21.08.2015, Colegiul observă că faptele deduse soluționării exced termenului de 1 an prevăzut de O.G. nr. 137/2000. Petentul a luat cunoștință de faptele ce fac obiectul plângerii, acest aspect fiind confirmat chiar de înscrisurile depuse la dosar. Această situație, evidențiază, fără tăgadă, faptul că petentul a fost în cunoștință cu privire la fapta imputată.

5.8. Termenul de un an prevăzut de art. 20 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, nu se raportează la continuitatea demersurilor în ceea ce privește alegația săvârșirii unei discriminări, cât la intervalul de timp care începe să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care se putea lua cunoștință de săvârșirea ei, înăuntrul căruia se poate exercita o cerere pentru constatarea și sancționarea unei fapte de discriminare, în condițiile prevăzute de O.G. nr. 137/2000 republicată.

5.9. Cu privire la cel de-al doilea capăt de cerere, privind modalitatea în care partea reclamată ar fi încercat să tergiverseze și eventual să împiedice acordarea primei de asigurare, Colegiul urmează a analiza excepția de necompetență invocată de către partea reclamată, excepție pusă în discuția părților.

5.10. Colegiul mai reține și faptul că există pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție un dosar având ca obiect **pretenții**, părți în dosarul instanței fiind petentul, partea reclamată și societatea de asigurare.

5.11. Colegiul constată că petentul invocă vătămarea drepturilor ce i se cuvin prin neacordarea primei de asigurare la care ar fi fost îndrituit.

5.12. În considerarea incidenței obiectului petiției în câmpul de aplicare al O.G. nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

5.13. Ca atare, se naște întrebarea legitimă, în ce măsură pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000 republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul în legătură indisolubilă cu activitatea de înfăptuire a justiției de către instanțele judecătorești.

5.14. Coroborând acest aspect fundamental incident petiției deduse soluționării, Colegiul este de opinie că, în speță, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu se poate substitui instanțelor judecătorești, nu se poate pronunța *sine qua non* asupra aspectelor corelate actului de justiție, ori cu privire la aspectele procedurale ale procesului civil.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admite excepția tardivității introducerii plângerii cu privire la tratamentul diferențiat aplicat petentului și încetarea angajării.
2. Admite excepția de necompetență invocată de către partea reclamată cu privire la tergiversarea acordării de despăgubiri.
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE PETRE-FLORIN – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării 01.02.2016

Motivată și tehnoredactată T.B./R.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP